

ærede Minister ikke har udtalt sig om Min-
dretalsforslaget, om han mulig kan forsone sig
noget mere med det end det, som er stillet af
enkelte Medlemmer om at negte den hele Sum;
det har i al Fald den Fordeel, at det meget
strengt staaer paa Lovens Grund, saa at der
ikke i formel Henseende kan siges noget der-
imod. Men naar jeg nu altsaa spørger, om
dette Spørgsmaal altsaa er et saadant, der
saaledes, som jeg seer Sagen, kan gøres til et
Cabinetsspørgsmaal eller ikke, kan jeg ikke
Andet end efter min bedste Overbeviisning sig-
ne. Jeg kan forstaae, at et Cabinet eller en
enkelt Minister, hvor det gjælder om et stort
administrativt Spørgsmaal, og hvor hele den
Anskuelse, der gjør sig gjældende i Folkething-
et eller i den samlede Rigsdag, er stik modsat
den, som Cabinettet opfatter som den rette, kan
have Anledning til at træde af, selv om der ikke
foreligger noget bestemt Mistillidsvotum. Jeg
forstaaer ogsaa meget godt — skjøndt jeg
ikke anseer det for saa vigtigt som det fore-
gaaende Tilfælde — at det hele Ministerium
eller den enkelte Minister, hvor det gjælder
om en overordentlig vigtig Lov i den enkelte
Samling, kan sige, at han staaer og falder
med denne Lov. Ja, jeg gaaer endogsaa
videre. Jeg kan forstaae, at en enkelt Mi-
nister har personlige Ekehæberier, det maa
han for mig gjerne have; thi man kan finde
det overordentlig smukt at see en stærk, varm
og levende Overbeviisning, der bringer en
Mand til at sætte hele sin Stilling paa at
udrette noget Godt med en enkelt Institution,
saa at han, naar han ikke kan faae Rigsdagen
med sig, siger, at han staaer og falder med
den. Derfor kan jeg ikke finde det i og for
sig forkasteligt, om den høitærede Minister
paa den Maade gjør sin Skjæbne afhængig
af Stutteriet; men det jeg ikke kan forstaae;
og det, som er det Afgjørende for mig, er,
at han vil modtage Stutteriets Opretholdelse paa
den Maade, som det vil skee her ved at vedtage
et Forslag, der er motiveret som dette af Ud-
valgets Fleertal og sandsynligviis ogsaa af
Folkethingets Fleertal, hvis det stemmer derfor.
Hvad skeer der nemlig, dersom den høitærede
Minister sætter sin Villie igjennem? Da vil
Stutteriets Stilling være ligesaa usikker og

precar, som den hele Tiden har været. Vi
vide i Forveien, at der er et afgjort Fleertal,
som ikke deler Ministerens Overbeviisning om
Stutteriets gavnlige Virksomhed, og at i det
Dieblit, han er traadt af, vil Spørgsmaalet
blive gjenoptaget, og en Minister, som ikke
har et saa stærkt Fodfæste som han her i
Thinget, vil da aabenbart ikke være istand
til at gennemføre det, som den høitærede
Minister vil gennemføre, vil ikke kunne op-
retholde denne Institution, som den høitærede
Minister ved at sætte sin Person som Ind-
sats har opretholdt. Men naar dette er
Tilfældet, skeer det Uheldigste af Alt, nemlig,
at den høitærede Minister faaer en vis Deel
af Statens Penge anbragt for en vis Insti-
tutions Opretholdelse, som dog ikke længe vil
blive opretholdt. Paa den Maade faaer han
ikke opfyldt sin sande Villie, men kun den
Tilfredsstillelse for et lille Aar at faae opret-
holdt den Institution, hvorpaa han sætter saa
overordentlig Priis. Og det maae vi dog
Alle være enige om, at hvis virkelig Stutte-
riet skal gjøre Gavn, er det, ved Eiden af,
at det maa have en vis Sum til sin Na-
dighed for at kunne virke, af endnu langt
større Vigtighed, at det faaer en vis Fasts-
hed. Her er ikke Tale om at det vil kunne skee
i 1 eller 2, maaskee kræves der 30 eller 50
Aar. Hvis Stutteriet virkelig skal bære rigtig gode
og sunde Frugter, maa den høitærede Minister
bringe det dertil, at han faaer en Lov, som
for en lang Arrække tilstikker det et Tilskud.
Men paa denne Maade er det umuligt at
see, at der virkelig vil opnaaes Noget som helst
af det, som man ønsker at opnaae, og jeg
vilde derfor ønske, at den høitærede Minister,
der endnu ikke har udtalt sig om dette kildne
Punkt, kunde berolige Stemningen en Deel
ved at sige, at saaledes som Sagen staaer og
efterhaanden har udviklet sig, og efter den
overordentlig stærke Modstand, som Sagen
har mødt, fordrer han ikke sin personlige Lyft
tilfredsstillet og sætter ikke sin Stilling som
Minister paa Spil, for at udøve et Tryk
paa Forhandlingen. At han med fuld Over-
beviisning og den største Styrke vilde kæmpe
for denne Sag, og at han, hvis den falder
her, vilde gjenoptage den i det andet Thing,